

Butlletí informatiu núm. 61, agost 2015

La nostàlgia d'aquelles festes majors, amb els típics envelats de robes de fantasia, cordes, pals i llums, sense cap ombra per despistar-te una miqueta, palcos farcits de gent que sols miraven quines novetats eren el rumor que imposava la moda. Qui s'havia promès, o qui anava amb la noia de cal... Tots aquets records ens venen ara a la memòria com si fos una pel·lícula d'aquelles en les que s'explicaven històries romàntiques, o si voleu potser quan eren per capítols per esperar la propera setmana com acabarien.

I la veritat es que sí, que ens sentim una mica nostàlgics, que voldrien tornar a reviure aquells per nosaltres mai oblidats moments, en que la febre de l'amor, aquell amor de veritat, començava a créixer i la constància feu que fructifiqués en molts de nosaltres i que gràcies a l'esperança per un demà feliç, ha donat els seus fruits.

=====

DITES

Tot està perdut quan els dolents serveixen d'exemple i els bons de burla.

Qui s'atreveixi a ensenyar, mai ha de deixar d'aprendre. Mai et queixis per lo que els teus pares no van poder donar-te, potser era l'únic que tenien.

Doctor, fa una setmana que no menjo, no dormo i no bec aigua ¿que creu que tinc?. Doncs fam, son i set.

Llegir potser no et faci més intel·ligent, però et farà menys ignorant.

La música és la paraula de l'ànima sensible.

L'art no té pàtria.

La comèdia és el mirall de la vida.

La bellesa està a l'ull de l'observador.

He somniat que guanyava 300 milions com el meu pare. ¿El teu pare guanyys 300 milions? No, ell també somnia.

Moltes vegades m'he penedit d'haver parlat, però mai d'haver callat.

Ensenyar és aprendre dues vegades.

Cadascun dels nostres dies és valuós i irremplaçable.

L'únic símbol de superioritat que conec és la bondat.

Per molt llarga que sigui la tempesta, el sol sempre tornarà a brillar entre els núvols

Els homes són com els vins: l'edat espatlla als dolents, però millora als bons.

Evita a les persones negatives: sempre tenen un problema per a cada solució.

No oblidis que el silenci és, de vegades la millor resposta.

Si no vols sentir-te frustrat, no et posis metes impossibles.

Dos borratxos semi enterrats a la neu després d'una allau, veuen un gos se Sant Bernat amb el barrilet:- Mira, aquí ve el millor amic de l'home, i ve amb un gos.

S'entra al cel per favoritisme. Si fos per mèrits, el meu gos entraria immediatament i jo em quedaria fora.

Joventut diví tresor que ten vas per no tornar.

ANEM A LA SUÏSSA CATALANA-15 /07/2015

La sortida d'aquest mes de juliol, ens ha portat a visitar les terres del Solsonès, concretament les de la Vall de Lord on hem pogut gaudir de la presa de la Llosa del Cavall per arribar després a les Fonts del Cardener admirant paratges d'extraordinària bellesa.

El poble de Sant Llorenç de Morunys era també un objectiu a visitar.

Camí de Sant Llorenç, abans d'arribar-hi, hem fet una paradeta sobre mateix de la presa de la Llosa del cavall des de on s'aprecia una bonica panoràmica de la seva grandiositat. Ens diuen que ara està ple en un vuitanta per cent.

En un bon tros del recorregut fins a Sant Llorenç el vas vorejant per esplai de la vista.

No fem parada en el poble nomenat doncs que anem de dret a fer la visita a les fonts del Cardener donat que era l'objectiu d'aquest viatge.

Aquestes fonts neixen en un paratge força planer, gens agressiu i de molt fàcil arribada. De elles surt una aigua clara, cristallina i refrescant, seria un plaer molt agradós gaudir de un dia en un lloc tant agradós i preparat per fer-hi un bon tiberi.

De tornada, ara si, visitem el poble de Sant Llorenç de Morunys, una visita una mica ràpida però ja ens fem una idea de lo que és.

Quan tothom està predisposat, emprenem la marxa cap un indret per anar a dinar. Un indret on és de suposar per referències, que Jesús

hi va perdre les espardenyes. Segurament en algun mapa estaran les seves referències. Aquest poble és Sant Climenç de Pinell.

Després de tot, hem tornat a passar un dia agradable i molt bon ambient de complaença i bona amistat. Ara a esperar la propera i que la puguem gaudir igual que aquesta.

ABANS

CAMPANAR I RECTORIA DE SANT JULIÀ D'ALFOU

Sant Julià del Fou, és una parròquia del municipi de Sant Antoni de Vilamajor, a la comarca del Vallès Oriental (Baix Montseny), actualment envoltada per una urbanització que porta el seu nom. Té el cementiri a la banda de migdia i la rectoria al nord.

L'any 1384 el rei Pere III el Cerimoniós concedí a la Batllia de Vilamajor compresa per Sant Pere de Vilamajor -La Força de Vilamajor-, Santa Susanna de Vilamajor, Sant Julià d'Alfou i Cardedeu el títol de Carrer de Barcelona pel qual disposava que tots els veïns poguessin gaudir de tots els privilegis, llibertats, gràcies, franqueses, usos i costums que havien estat concedits a la ciutat de Barcelona.

L'església és una construcció del segle XII, engrandida en els segles XVI i XVII, XVIII i XIX. La portalada s'obre a ponent, i està datada l'any 1643 amb una capçalera en forma de petxina, el portal amb motllures, i sobre el portal, una finestreta. La volta de la nau és lleugerament apuntada.

SANT JULIÀ D'ALFOU AMB LA CARA NETA

Actualment aquesta parròquia ha estat remodelada talment com si l'hi haguessin rentat la cara i ara la veiem amb la rectoria sense arrebossar les parets al igual que les del cementiri, el qual els hi dona un aspecte més senyorial.

La parròquia d'Alfou, encara que no pertany al terme municipal de Cardedeu, està molt lligada al nostra poble degut a la seva proximitat i lligam de sempre amb la gent als que els hi és més còmode fer les seves compres aquí que no pas desplaçar-se a Vilamajor.

Abans, moltes vinyes envoltaven tot el recinte de la parròquia i quan arribava el dia de la festa major de Sant Julià, els propietaris de les mateixes i anaven a passar dia degut a que la proximitat de la verema i estar el raïm a punt, era molt temptador pels caminants que anaven a la festa el provar la dolçor del mateix o potser omplir algun cabasset.

=====

RESSENYES ATRASSADES.

Amb un dia solejat i molt agradable empenem plegats la marxa a dos quarts de vuit del mati el dia 17 de juny, vers al pantà de Boadella construït els anys 50 per poder-lo admirar i seguidament anar

a visitar el santuari de la Salut de Terrades, un racó encantador i acollidor i lloc de creences religioses pels empordanesos. Després ens desplaçaren al poble medieval de Sant Llorenç de la Muga que fou famós durant la guerra civil, per les seves fargues, en les que s'amagaven les armes.

Acabades les visites, era hora d'anar a dinar i emprenguérem la marxa direcció al mateix restaurant on vàrem esmorzar. Era a l'Hotel Figueres Parc on vàrem estar ben servits.

El dia 19 de juny vàrem celebrar al Casal la festa de fi de curs. Molta gent volgueren fer una visita a la sala d'exposicions per admirar els treballs que els diferents tallers han confeccionat al curs de l'any. El jardí s'omplí de gom a gom per assistir a les variades demostracions que en el petit

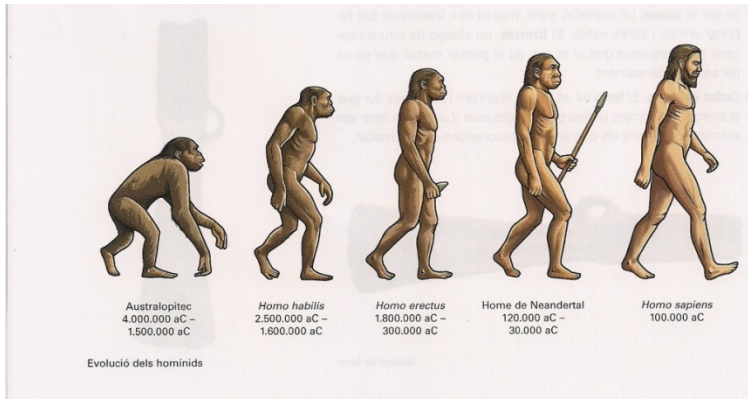

escenari i fora d'ell es realitzaren, al acabar tots els actes, un bastant complet pica-pica, va acabar de complaure a la gent.

Volem agrair la presència del nou alcalde l'Enric Olivé, que va aguantar pacientment tot l'espectacle. Va ser una festa molt agradable.

CURIOSITATS

Fa un milió d'anys, els homínids ja havien arribat a Àsia i Europa. Als jaciments de la serra d'Atapuerca, a Castella, s'han trobat eines de més d'un milió d'anys d'antiguitat. Les restes humanes més antigues d'Atapuerca pertanyen a l'*Homo antecessor*, que probablement és un avantpassat directe nostre.

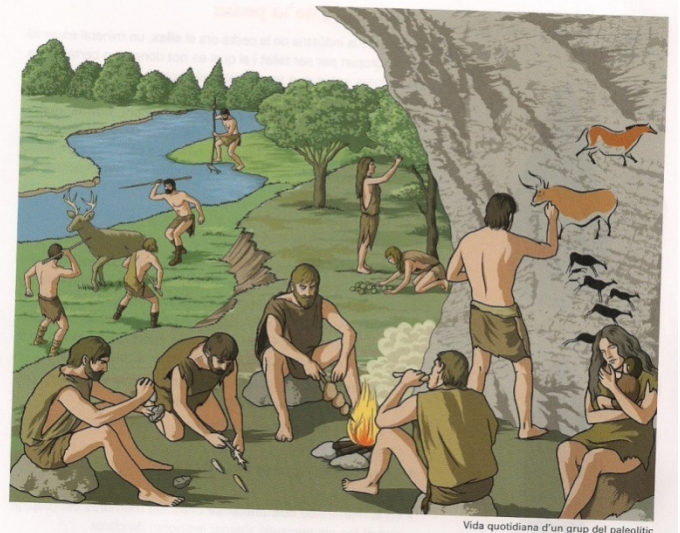

L'*Homo antecessor* vivia a l'Àfrica. des d'on va emigrar a Europa. Els *Homo antecessor* que es van quedar a l'Àfrica van evolucionar cap als *Homo sapiens*, mentre que els que van emigrar a Europa van derivar cap

als homes de Neandertal.

Els homes de Neandertal van ser els habitants d'Europa i del Pròxim Orient en el període comprès entre 120.000 i 30.000 anys enrere. Practicaven el llenguatge, l'art i tributaven culte als morts.

El nomadisme és una característica de les societats caçadores i recol·lectores. Aquests grups humans es desplaçaven d'un indret a un altre seguint les grans bandades d'animals i establien la residència on la caça i la recol·lecció eren més prometedores. Generalment, vivien a l'aire lliure o bé en tendes fetes amb la pell dels animals que caçaven. De vegades també es refugiaven en coves o balmes, que són cavitats no gaire grans en una paret de roca o un vessant rocallós.

Avui dia estem acostumats a totes les comoditats que ens fan una vida plaent i reposada. Pels nostres avantpassats, el viure era una lluita constant i diària, sense cotxes, ni trens, ni tant sols bicicletes per desplaçar-se. Ja formaven comunitats i potser parlàvem amb signes, no tenien llibres però ja pintaven a les parets.

INFORMACIÓ D'INTERÉS

En el proper butlletí del mes de setembre, intentarem posar com cada mes la llista dels diferents tallers que es porten a cap dintre les instal·lacions del Casal, així com també si hi ha hagut algun canvi d'horaris, de preus, etc.

Com ja sabeu, uns tallers organitzats per La Regidoria de la Gent Gran, són a càrrec de l'ajuntament els quals són de pagament. Els altres que depenen directament del Casal, al haver-hi professors voluntaris que no cobren, també els cursos són gratis.

En la web que per internet podeu consultar hi trobareu moltes coses referents als nostres afers en pro de la Gent Gran, des d'escrits i fotografies de les sortides i altres coses, fins vídeos de les festes que endeguem dintre del Casal.

Tot una col·lecció de fotos antigues amb personatges coneguts, els últims butlletins publicats, relats, informació de les propers sortides i moltes altres coses que us poden servir per conèixer més a fons la nostra Associació.

Podeu trobar-nos obrin: www.jubilatscardedeu.cat

Estem preparant una sortida de cinc dies per terres de França que pot ésser força interessant.

Entre els dies 5 al 9 d'octubre, anirem als "Midi pyrénées" per visitar entre altres coses la ciutat d'Albi, ciutat declarada Patrimoni Mundial per la Unesco amb la seva catedral de Sainte Cécilie, també anirem a Toulouse, visitarem Cordes Sur Ciel, anirem en un petit tren, farem un creuer pel canal Du Midi, podrem admirar la bellesa del viaducte més alt del món com és el de Millau, entrarem a la fàbrica on es construeix l'Air Bus, caminarem per Roquefort, Beziers, Colombiers i moltes altres coses més.

